

Sygn. akt VII K 1453/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: Marta Kreczkowska-Żyrkowska

w obecności Prokuratora Prok. Rej. Arkadiusza Szulca

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014r., 28 maja 2014r., 2 lipca 2014r., sprawy:

A. Z.

ur. (...) w C., syna J. i J. z d. D.,

oskarżonego o to, że:

I w dniu 5 marca 2012r. w O. przy ul. (...) na terenie stacji paliw (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą poruszając się pojazdem m-ki P. o nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 90,01 litra oleju napędowego na łączną sumę strat 521,16 zł działając na szkodę (...) Oddział w Polsce w K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne

- tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

II w dniu 8 marca 2012r. w O. przy ul. (...) na terenie stacji paliw (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą poruszając się pojazdem m-ki P. o nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 180,6 litra oleju napędowego na łączną sumę strat 1045,67 zł działając na szkodę (...) S.A. w P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne

- tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

III w dniu 8 marca 2012r. w O. przy ul. (...) na terenie stacji paliw (...) M. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą poruszając się pojazdem m-ki P. o nr rej. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 80,76 litra oleju napędowego na łączną sumę strat 471,64 zł działając na szkodę (...) Oddział w Polsce w K., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne

- tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

I oskarżonego uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów z pkt I-III aktu oskarżenia,

II na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VII K 1453/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 marca 2012r. na stację paliw (...) w O. przy ul. (...) podjechało dwóch mężczyzn, poruszających się pojazdem m-ki P. (...) koloru białego o nr rej. (...), które to tablice rejestracyjne zostały skradzione z pojazdu V. (...), należącego do P. P.. Wymienieni zatankowali do dwóch kanistrów i baku pojazdu łącznie 90.01 litra oleju napędowego, a następnie odjechali, nie płacąc należnej kwoty 521.16 zł, działając tym samym na szkodę (...) Oddział w Polsce w K..

(dowód: zeznania B. F. k: 9-9v, 480v, protokół oględzin zapisu monitoringu k: 19, zeznania P. P. k: 42v-43, 480v).

W dniu 8 marca 2012r. tuż po godzinie 10 na stację paliw (...) M. w O. przy ul. (...) podjechało dwóch mężczyzn poruszających się pojazdem m-ki P. (...) o nr rej. (...), które to tablice rejestracyjne zostały skradzione z samochodu B. (...), należącego do A. M.. Wymienieni zatankowali 80,76 litra oleju napędowego, a następnie odjechali bez płacenia za paliwo, powodując stratę w kwocie 471,64 zł na szkodę (...) Oddział w Polsce w K..

(dowód: zeznania B. I. k: 117-118, (481), A. B. k: 129v-130, (481), A. M. k: 132v-133, 481, protokół oględzin zapisu monitoringu k: 139-142).

Tego samego dnia tj. 8 marca 2012r. około godziny 12.45 na stację paliw (...) w O. przy ul. (...) podjechało dwóch mężczyzn poruszających się pojazdem m-ki P. (...) o nr rej. (...) koloru białego, gdzie po napełnieniu kanistrów 180,60 litra oleju napędowego odjechali bez płacenia, powodując straty na łączną kwotę 1045,67 zł na szkodę (...) S.A. w P..

(dowód: zeznania P. C. k: 23-26, (481), protokół oględzin zapisu monitoringu k: 38).

O dokonanie powyższych kradzieży został oskarżony A. Z., odnośnie którego ustalono, iż w okresie od lutego 2012r. do listopada 2012r. użytkował on samochód P. (...) nr rej. (...), przekazany mu do użytkowania przez T. T., który zakupił go od Z. P.. Pojazd ten jego poprzedni właściciel rozpoznał na nagraniu z monitoringu jako samochód, którym poruszali się sprawcy kradzieży paliwa.

(dowód: zeznania Z. P. k: 74v-75, (481), T. T. k: 90, (481)).

Oskarżony **A. Z.** w toku postępowania przygotowawczego i w czasie rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k: 169, 398v).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje wystarczających podstaw do przypisania oskarżonemu A. Z. zarzucanych mu czynów zabronionych, dotyczących kradzieży oleju napędowego.

W ocenie Sądu na wiarę zasługiwały zeznania B. F., P. C. i B. I., którzy opisali kradzieże dokonane na stacjach paliw, wskazując okoliczności ich zaistnienia i wysokość wyrządzonej szkody, na których to zeznaniach Sąd opierał się przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy. Osoby te nie dysponowały jednak informacjami pozwalającymi ustalić sprawców tych kradzieży, w szczególności żadna z nich nie rozpoznała oskarżonego jako jednego z mężczyzn, którzy dokonali kradzieży oleju napędowego.

B. F. zeznała, iż na stację podjechało dwóch mężczyzn, którzy zatankowali olej napędowy do dwóch kanistrów i baku pojazdu, a następnie odjechali bez płacenia. Wskazała, iż całe zdarzenie utrwalono na monitoringu, a płytę i dokumentację przekazała Policji. Podała też, iż czasem zdarza się, że kierowcy wracają, bo zapomnieli zapłacić, ale tym razem tak się nie stało.

P. C. opisał kradzież paliwa na stacji przy ul. (...), podnosząc, iż po stwierdzeniu braku 180,6 litra oleju napędowego obejrzał monitoring i stwierdził, że kradzieży tej dokonało dwóch mężczyzn, poruszających się pojazdem P. (...) koloru białego, opisując ich wygląd oraz wygląd samochodu, którym się poruszali, przekazał też Policji nagranie z monitoringu.

B. I. złożył zaś zeznania na okoliczność kradzieży dokonanej na stacji paliw w O.. Wskazał, iż obejrzał nagranie z monitoringu, gdzie utrwalono przedmiotową kradzież, podnosząc, iż nie zna osób, które dokonały tej kradzieży, przekazując Policji przedmiotowe nagranie.

Żadna z wskazanych wyżej osób nie wskazała przy tym na oskarżonego jako sprawcę przedmiotowych kradzieży, tak, iż zeznania ich jakkolwiek wiarygodne nie dawały podstaw do przyjęcia odpowiedzialności wymienionego w zakresie zarzucanych mu czynów zabronionych.

W ocenie Sądu na wiarę zasługiwały również zeznania Z. P. i T. T., którzy złożyli je na okoliczność samochodu P. (...), rok produkcji 2004. Z. P. podał, iż taki pojazd sprzedał T. T., zaś po zapoznaniu się z materiałami z monitoringu, na których widać sprawców kradzieży oleju napędowego i pojazd, którym się poruszali podał, iż rozpoznaje tam swój pojazd, natomiast nie rozpoznaje mężczyzn, którzy się nim poruszali, nie wie kto to jest, nie zna tych osób, nic mu nie wiadomo na temat kradzieży paliwa. T. T. potwierdził, iż nabył przedmiotowy pojazd o nr rej. (...), podnosząc, iż w okresie od lutego 2012r. do listopada 2012r. użytkował go A. Z.. Wskazał, iż on sam nie był tym pojazdem w O. w dniach 05 i 08 marca 2012r., nie kradł żadnego paliwa. Gdy Z. oddał mu samochód stwierdził, że brakowało tylnej tablicy rejestracyjnej. Po okazaniu mu nagrania z monitoringu podał, iż nie rozpoznaje widocznych tam mężczyzn, nie rozpoznaje tam też A. Z., który użytkował jego pojazd.

Zeznania wskazanych świadków zasługują na wiarę, są one spójne, logiczne, brak też powodów, aby odmawiać im wiarygodności i mocy dowodowej.

Podobne uwagi odnieść należy do zeznań A. B., A. M. i P. P..

A. B. zeznał, iż był właścicielem pojazd B. (...) o nr rej. (...), który w dniu 18 maja 2010r. sprzedał, wskazując, iż nic mu nie wiadomo na temat kradzieży paliwa. Nikt z jego znajomych nie ma samochodu P. (...) koloru białego. A. M. podał, iż jest właścicielem samochodu B. (...) o nr rej. (...), wskazując, iż nic mu nie wiadomo na temat kradzieży paliwa, w której wykorzystano tablicę rejestracyjną jego pojazdu. Nie wie kto ukradł te tablice, ani kto dokonał kradzieży paliwa. Nie zna nikogo kto posiada samochód P. (...) koloru białego. P. P. złożył zaś zeznania na okoliczność kradzieży tablic rejestracyjnych z jego pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), wskazując, iż nastąpiło to w dniu 5 marca 2012r. i nie wie kto tego dokonał.

Zeznania wskazanych wyżej osób zasługiwały na wiarę, przy czym wymienieni nie posiadali informacji świadczących o tym, iż to oskarżony był sprawcą przedmiotowych kradzieży ze stacji paliw.

Na wiarę zasługiwały również zeznania C. B. i M. B., którzy jednak nie mieli żadnych informacji na temat zarzutów stawianych oskarżonemu w niniejszym postępowaniu, odnosząc się do innego zdarzenia.

C. B. – kierownik stacji paliw (...) w P. zeznał, iż pracownica M. B. poinformowała go na początku 2012r., że dwaj mężczyźni poruszający się białym samochodem P. (...) tankują dużą ilość paliwa. Zaniepokoiło go to i udał się do samochodu, gdzie powiedział kierowcy, że zaprasza go do kasy. Wydaje mu się, że kierowca był trochę zaskoczony, ale poszedł do kasy i zapłacił. Nie posiada nagrania z tego zdarzenia. Potem dostał informację, że sprawcy poruszający się białym P. (...) dokonali kradzieży paliwa. Po okazaniu mu tablic poglądowych podał, iż nie jest w stanie rozpoznać mężczyzn, którzy tankowali na jego stacji. M. B. potwierdziła, iż zdarzenie, o którym mówił C. B. miało miejsce na początku 2012r. Widziała na monitoringu jak z białego P. (...) wysiadł mężczyzna, który zatankował olejem napędowym kilka baniek o pojemności 30 litrów. Wydało jej się to podejrzane, więc poprosiła kierownika stacji C. B., aby poszedł to sprawdzić. Tam było dwóch mężczyzn, kierowca i pasażer. Kierowca zapłacił i odjechali. Po okazaniu jej tablic poglądowych podała, iż z uwagi na upływ czasu, nie jest w stanie rozpoznać mężczyzn, którzy tankowali paliwo w dniu zdarzenia.

Wskazać należy, iż zeznania wskazanych osób również nie dawały żadnych podstaw do przyjęcia sprawstwa oskarżonego w zakresie stawianych mu zarzutów, nie tylko bowiem dotyczyły one innego zdarzenia, ale również

sytuacji, gdy kierowca zapłacił za paliwo, tak, iż nie doszło wtedy do popełnienia przestępstwa, ponadto wymienieni nie byli w stanie rozpoznać osób, które wówczas tankowały paliwo i poruszały się białym P. (...).

Podstaw do przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego za zarzucane mu czyny nie dawały również zeznania M. S., która nie posiadała żadnych informacji na temat dokonanych kradzieży, potwierdzając jedynie, iż wymieniony użytkownik pojazdu marki P. (...) koloru białego.

W sprawie została również dopuszczona opinia z zakresu badań antroposkopijnych, w której stwierdzono po analizie nagrań zapisów z monitoringu ze stacji paliw, gdzie dokonano kradzieży paliwa, iż zarejestrowany tam mężczyzna i A. Z. to prawdopodobnie jednak i ta sama osoba, przy czym w treści opinii wskazano, iż z uwagi na ograniczenia po stronie materiału dowodowego tj. niską jakość techniczną oraz słabą jakość wizualną obrazów, wyniki przeprowadzonych badań upoważniają do wydania końcowej opinii identyfikacyjnej jedynie w stopniu prawdopodobieństwa.

Jakkolwiek brak podstaw do kwestionowania powyższej opinii, która została sporządzona w oparciu o wiedzę fachową i specjalistyczną, w jej treści w sposób jasny i logiczny uzasadniono sformułowane wnioski końcowe, z przedstawieniem przeprowadzonych badań, jednakże w ocenie Sądu opinia ta nie może stanowić wystarczającej podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanych mu czynów, albowiem przedstawione w niej wnioski wskazują jedynie na prawdopodobieństwo sprawstwa wymienionego, nie dają zaś stanowczych podstaw do przyjęcia jego odpowiedzialności. Podstaw takich nie dawał również pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Żaden ze świadków nie rozpoznał oskarżonego jako sprawcy przedmiotowych kradzieży, nie udało się ustalić drugiego z mężczyzn w nich uczestniczących, brak również innych bezpośrednich dowodów świadczących o sprawstwie oskarżonego. To bowiem, iż materiał ten wskazywał, iż oskarżony w okresie kiedy dokonano przedmiotowych kradzieży użytkownik samochodu, którym dokonano tych kradzieży, nie może stanowić wystarczającego dowodu jego sprawstwa, zwłaszcza, iż nie można wykluczyć, iż wymieniony użył tego pojazdu innej osobie np. koledze, czy komuś z rodziny, kto dokonał przedmiotowych kradzieży, a oskarżony z racji więzi koleżeńskich czy rodzinnych wiążących go z tą osobą nie chciał o tym mówić w składanych wyjaśnieniach. Ponadto w wypadku gdyby oskarżony pojazd ten przekazał komuś z rodziny, mogłoby to tłumaczyć zarówno jego niechęć do obciążania takiej osoby, jak i pozostawać w zgodzie z opinią z zakresu badań antroposkopijnych, albowiem zdarza się, iż członkowie rodziny wykazują fizyczne podobieństwo. Należy przy tym zwrócić uwagę, iż właściciel przedmiotowego pojazdu T. T., który podał, iż przekazał go oskarżonemu do użytkowania, jednocześnie zeznał, iż nie rozpoznaje oskarżonego na nagraniu, gdzie widać sprawców kradzieży.

Jakkolwiek zatem treść opinii z zakresu badań antroposkopijnych w powiązaniu z zeznaniami T. T., z których wynikało, iż oskarżony użytkownik jego pojazd wskazuje, iż oskarżony mógł być sprawcą przedmiotowych kradzieży, jest to jednak jedynie pewne prawdopodobieństwo, jedna z możliwych wersji zdarzenia, która opiera się na dość logicznych i przekonujących, jednakże tylko domniemaniach, nie zaś stanowczych i jednoznacznych dowodach, przy czym nie można zdecydowanie i bez wątpliwości wykluczyć innych wersji, jak chociażby tej, iż oskarżony użył ten pojazd innej osobie, która dokonała przedmiotowych kradzieży, co w ocenie Sądu uniemożliwia przypisanie mu zarzucanych w niniejszej sprawie czynów zabronionych z art. 278§1 kk polegających na dokonaniu w dniu 5 marca 2012r. i w dniu 8 marca 2012r. na terenie stacji paliw (...) w O. przy ul. (...), na terenie stacji paliw (...) przy ul. (...) w O., na terenie stacji paliw (...) M. przy ul. (...) w O., zaboru w celu przywłaszczenia oleju napędowego w ilościach wskazanych w zarzutach, czym spowodowano straty o wartości 521,16 zł i 471,64 zł na szkodę (...) Oddział w Polsce w K. oraz 1045,67 zł na szkodę (...) S.A. w P., opisanych w pkt I, II i III aktu oskarżenia, w związku z czym Sąd uniewinnił oskarżonego od ich popełnienia, mając tu na uwadze brzmienie art. 5§2 k.p.k.

Z uwagi na treść powyższego rozstrzygnięcia Sąd na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.